

عنوان مقاله:

هویت کالبدی؛ حلقه مفقوده شهرهای ایران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی افق های نوین در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی و مدیریت فرهنگی شهرها (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مهدی زنگنه - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه حکیم سبزواری

طیبه بنی اسد - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته جغرافیا و برنامه ریزی

نرگس محمودی - دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری

خلاصه مقاله:

رفتارها، هنجارها و فرهنگ های انسانی به نحوی بر روی کالبد شهر اثر می گذارند و هویت کالبدی را به وجود می آورند. چهره کالبدی بسیاری از شهرهای ایران، از طریق تضاد بین بافت قدیمی و جدید شهر، سیمای آشفته بخش نوین و سرعت ناموزون تغییرات، تیره و تار شده است. هدف از این مقاله، بررسی هویت گمشده در شهرهای ایران و مقایسه میان شهرهای ایرانی_اسلامی و شهرهای معاصر می باشد. در این مقاله از روش توصیفی-تحلیلی و با اتکاء به منابع اسنادی و کتابخانه ای مشخص می شود که در شهرهای دوره اسلامی با توجه به شهرسازی کهن و معماری باستان و ارزش های اسلامی، از هویت پایداری برخوردار بودند ولی در شهرهای معاصر، الگوبرداری از معماری غرب، ناهماهنگی هایی را در کالبد شهرهای ایران به وجود آورده و نوعی بی هویتی و بحران هویت را دنبال می کنند. می توان گفت که این ناهماهنگی ها از دوره صفویه آغاز و در دوره ی قاجار به اوج خود رسید، به طوری که وابستگی به غرب در این زمان بر هویت به طور عام و هویت کالبدی به طور خاص، اثرات سوء برجای گذاشته است.

کلمات کلیدی:

هویت، بی هویتی، شهر، هویت کالبدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/732956>

